

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýř

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

9-10/2022 - 44. vydání

Obsah

Přehled nadcházejících školních akcí na měsíc říjen	3
Školní oblečení.....	4
Na oběd s Honzou – pozvánka do jídelny Grohova	5
Literární soutěž – Lockdown aneb co mi dal, nebo vzal uplynulý rok.....	6
Intercamp 2022	8
Zajímavý koníček – Esport (LoL).....	10
Proč jsem zapoměla úbor do tělesné výchovy	13
Úvaha – Krajské kolo v první pomoci.....	14
Já a sport.....	16
Můj nejzajímavější sportovní zážitek	19
Sport, který mě zaujal.....	21
Tichý svět – Pojďte s námi znakovat	22
Recept.....	24
Medailonky sportovců – Jaromír Jágr	27
Ostravské okénko.....	31
Poznej svého učitele.....	32
Vyslechni svého učitele... Tentokrát se Bárou Balákovou.....	33
Tajemný předmět.....	36
Rébus.....	37
Křížovka.....	38
Zpátky do autoškoly	40
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíc září	41
Kde nás najdete?	58

Konference
**PRVNÍ POMOC PŘI ÚRAZECH
A AUTONEHODÁCH**

19. října 2022, od 8:30
Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

světová
škola
ve světě i doma

SCG
skolní olympiáda gymnastika

MUNI

**PŘIHLAS SE DO
21. ŘÍJNA**

KRALUJ KŘÍŽKŮM, OVLÁDNI KOLEČKA!

Sestav 5členný tým a přihlas se u Mgr. Tomáše Novotného (rab. 45)

OTEVÍRÁME ŠKOLNÍ ESHOP POUZE NA 14 DNÍ!

Využij jedinečnou příležitost a získej svůj merch

Skenuj QR kód a objednávej do **17.10.**

Vše objednáš také online na adrese

WWW.KRALOVESKOLY.CZ/JASELSKA

Jako každý rok si můžete i letos přes e-shop objednat školní oblečení a jiné předměty. Objednávání je již spuštěno a bude možné až do 17. 10. 2022!

Pozor, 18. října se e-shop uzavře. Následně budou všechny objednávky vyrobeny a doručeny do 31. října 2022. Další objednávky po tomto termínu již nebudou možné! Odkaz na e-shop naleznete zde: <https://www.kraloveskoly.cz/jaselska/>

Mexická směs s rýží

Španělský ptáček s bramborem

Autor: Tereza Macků (absolventka školy)

Před dvěma lety se lidský život na Zemi, ze dne na den, zastavil. V tento okamžik ještě nikdo netušil, jak obrovský dopad to bude mít. Nikdo si nedokázal představit, jak nám taková událost změní život. Nebo vy snad ano?

Pamatuji, že jsme se ve škole dozvěděli o plánovaném uzavření škol, ale to nikdo nepočítal s tím, že se tak stane během necelých dvou hodin. Profesoři nás poslali domů, kde jsme měli být pouhé dva týdny, než se situace uklidní. V tu chvíli jsme dostali informace pouze o jakémisi viru, který se objevil v Číně a vyvolal tak celosvětovou pandemii.

Ze dvou týdnů karantény se vyklubal půlroční život u bodu mrazu. Jak jistě víte, lidé zlehčovali situaci uvažováním, zda virus Covid-19 skutečně existuje, zda to není jen jakýsi politický tah, aby vláda zjistila, jak má poslušný lid. Nemůžu říct, že jsem nad tímto tvrzením taktéž neuvažovala. Ale život mi dal okamžitě několik ran na probrání.

Ze začátku se zdál lockdown poněkud časově přívětivější. Někdy si říkám, zda věci, co se nám dějí, jsou jen náhody, nebo nám dávají možnost dosáhnout něčeho, co bychom v normální situaci nedokázali? O skutečném významu náhod jsem se první lockdown sama přesvědčila.

První uzavření všeho trvalo půl roku. Pro někoho to mohlo být vězení, pro mě to byla vstupenka ke svobodě. Měla jsem svého partáka, koně, jehož povaha se podobala té psí. Byl velmi kontaktní a miloval lidi. Bohužel, pobýval daleko od mého bydliště, ale z důvodu lockdownu jsem s ním mohla trávit každý den. Všechno bylo úžasné a já byla po dlouhé době zase šťastná. Ale jak jistě víme, všechno krásné jednou končí. Dva dny před výročím společných čtyř let jsem se musela se svým milovaným partákem navždy rozloučit. Ano, bylo to opravdu těžké a jeho prázdné místo v mém srdci nic nenahradí. Když nad tím přemýšlím, nebýt lockdownu, nikdy bych s ním nemohla být tak často, jako jsem byla právě v tomto období. Kdo ví, co osud zamýšlel, ale jsem opravdu vděčná, že jsem s ním mohla být až do konce.

Aby toho nebylo málo, měla jsem také sestřenici. Dvaadvacetiletá studentka historie, moc hodná slečna. Jako většina lidí, i já jsem brala údajný virus Covid-19 na lehkou váhu. Jenže, jak bývá zvykem, život nám bodne ránu do zad, až to nejméně čekáme. A tak se i stalo. Dodnes si živě pamatuji mámu se slzami v očích, která se nám pokoušela opatrně oznámit, že Julinka už není mezi námi. Ač bojovala statečně a dlouho, Covid-19 ji přemohl. Byla to další silná rána, která ve mně ponechala respekt k viru, který se neviditelně pohybuje mezi námi.

Přišla jsem o lidi a zvířecí partáky, kteří mi dělali ze života lepší místo. Je nevyhnutelné, že všechno krásné jednou skončí. Tak to bylo i v mém případě. Hodně jsem ztratila, i přesto jsem

o tom s nikým dodnes nemluvila. Snažím se posouvat dál. Proto, pokud vy, co to čtete, jste se v této nelehké době naskytlí v podobné situaci, nejste v tom sami. Důležité je se posouvat dál, nezastavovat se v tom, co bylo a zda to nemohlo dopadnout jinak. Musíme jít dál, rozvíjet se, žít.

Můžeme doufat, že se tato situace brzy zlepší. Také opravdu pevně doufám, že lidé nebudou tuto situaci zlehčovat jen proto, že tito šťastlivci Covid-19 doma zatím neměli, nebo se z toho bez obtíží vyléčili. Nikomu bych to nepřála, ale dokud to člověk nezažije na vlastní kůži, tak to nemůže pochopit. Buďme rádi za to, co máme. Neberme nic jako samozřejmost, protože o ni během okamžiku můžeme přijít.

Intercamp je evropské setkání skautů a skautek, které se koná jednou za rok. Patří sem Česko, Polsko, Německo, Nizozemsko, Belgie, Francie a evropské oddíly USA. Každý rok se skauti a skautky schází v jednom ze států, na jiném místě, aby poznali ostatní z jiných zemí a nabrali další zkušenosti. Tento rok se Intercamp konal ve Francii v areálu muzea Ecomusée d'Alsace od 3. 6. – 6. 6. 2022. Největší zastoupení skautů bylo z Českého a Polského kontingentu.

První den, kdy se na Intercamp dojelo, byl určen ke stavění stanů a jiných konstrukcí pro snadné vaření a pobyt. Den druhý byl zahájen slavnostním proslovem, a poté mohly začít veškeré aktivity a programy, které pro nás byly od organizátorů připraveny. Většinou jsme pomáhali v areálu muzea nebo jsme hráli hry po skupinkách, ve kterých bylo vždy pár lidí ze všech zúčastněných států. V den třetí byl naplánován výlet po okolí, který byl prokládán zajímavými aktivitami. Následoval foodfestival, na kterém každá skupinka připravila národní jídlo jejich státu, ostatní jej mohli ochutnat a pokud chtěli, tak i ohodnotit. Poslední den proběhlo slavnostní ukončení, po němž jsme si už jen sbalili, vyfotili a mohli odjet zpět domů.

Autor: Petra Švehlová

Esport je organizované soutěžní hraní hráčů nebo týmů, v jakékoliv hře, na jakékoliv platformě (např. PC, konzole, mobil). Soutěže mají jasná pravidla a účastnit se jich mohou jak amatéři, tak profesionálové.

Do struktury esportu patří:

- Organizátoři (vytváří soutěže)
- Herní týmy (účastní se soutěží)
- Hráči (herní tým)
- Diváci (sledují zápasy na platformách jako např. Twitch.tv, Facebook, YouTube, ...)
- Streamerři/Influenceři (komentují zápasy pro diváky)
- Sponzoři (chtějí se zviditelnit v komunitě hráčů)

Já osobně se řadím spíše do té divácké sféry.

Avšak pokud se jako hráč počítá i člověk jako já, který hraje s kamarády doma, tak jsem i hráč. Nemám moc místa na notebooku, takže moje hry se omezují jen na ty, na které mám místo.

Jednou z nich je např. League of Legends. Ne, že bych v ní byla nějak dobrá, protože se radši učím do školy s tím, abych za cca 20 let nebydlela pod mostem (mám v tom větší jistotu).

League of Legends je hra žánru MOBA (multiplayer online battle arena) a je inspirována módem DotA hry Warcraft 3.

Ve hře hrajete za jednu postavu, kterou si můžete vybrat. Není zde nouze, že nebudete mít co hrát, protože noví „champové“ vychází několikrát do roka a už jich je ve hře kolem 159.

Hrajete v týmu po pěti s tím, že každý hráč má určitou roli na lince a vaším cílem je zničit nepřátelský Nexus. Linky jsou top (top lane – 1 hráč), mid (middle lane – 1 hráč), bot (bottom lane – 2 hráči (adc a support) a potom je tady jungle (1 – hráč), což je v podstatě podporující role, která má za úkol pomáhat linkám a pokud možno je dovést k vítězství.

Pokud se spoluhráči nevidíte jasné vyhlídky ve hře, tak se můžete vzdát po 15 minutách hry, avšak většina zápasů trvá většinou 20–60 minut.

Hru nedoporučuju hrát, chcete-li mít hezký klidný a pozitivní život. Hra vás (pokud nemáte pevné nervy) donutí k útratám například za novou herní myš, klávesnici, ... V horších případech i za stůl anebo taky stěnu.

Já se díky bohu držím, ale mám kamarády, kteří už například kupovali nové židle.

Připravila jsem si rozhovor s kamarádem, který esport dělal pod přezdívkou DreameR.

Zeptala jsem se na pár otázek, které mě napadly a zajímaly mě.

1. Kde jsi hrál?

Hrál jsem v Mindcat E-sports a v Stopwatch E-sports.

2. Od kdy jsi tam byl?

V Mindcat jsem byl od roku 2020 do roku 2021 a ve Stopwatch od roku 2021 až do roku 2022. Lolko (League of Legends) hraju už 3 roky.

3. Jaký byl tým?

Týmy nebyly dobrý, proto jsem tam taky byl jen jeden rok. Kouč byl špatný, hráči neměli good mentalitu, a i přes to, že to bylo velmi špatně organizovaný, tak jsme vyhrávali.

4. Co si celkově myslíš o esportu?

Je to dobrá platforma na to, jak uplatnit své dovednosti ve hrách. Tato platforma dříve nebyla uznávaná, ale teď si v ní člověk dokáže vydělat i víc, jak ve fotbale. Líbí se mi organizovanost v dnešní době. Je tam hodně sponzorů, peněz, dobré zázemí, je to populární a sleduje to spousta lidí. Má to i své nevýhody. Je zde toxicita a rivalita týmů. Někteří spoluhráči spolu taky nemusí vycházet. Pokud prohraje tým, tak se může stát, že nenesou prohru. Takový příklad je třeba Excusie (hráč Overwatche).

5. Rady pro lidi, co chtějí začít s esportem?

Za prvé si vyber hru, ve které jsi nejlepší. Nemá cenu zkoušet esport ve hře, která ti nejde. Nutné je si uvědomit, jak na tom jsme se schopnosti a s časem, které k trénování potřebujete, když vidíš, že na to máš, děláš pokroky, máš i přátele, se kterými ti to jde, a vyhráváte nad lepšími hráči, tak do toho jděte. Důležitá je mentalita, a hlavně schopnost dokázat se smířit s prohrou a vzít si ponaučení ze svých chyb. Hlavně mimo esport se taky věnovat sobě a být happy sám se sebou, protože kdyby člověk trávil většinu času hraním a nedostatkem spánku, tak se z vás stane troska. Člověk má soustředěnost v lolku na 1. 5 her, pak už se člověk nedokáže pořádně soustředit. Dávat si pauzy, chodit ven, jíst zdravě a dodržovat obecně zásady, jako normální sportovci je velmi důležité. Esport je sport, jako každý jiný a dodržují se zde stejný zásady, dbaní na životní styl a spánkový režim.

Doufám, že vám tento článek přišel aspoň trochu zajímavý. Nechtěla jsem psát o běžných sportech, jako třeba basketbalu, atletice, ..., protože věřím, že takových článků je tady spousta.

Proč jsem zapoměla úbor do tělesné výchovy

Autor: Neznámý

Proč jsem zapoměla úbor do tělesné výchovy? Dobrá otázka. Důvodů může být spousta. Třeba lenost, zapomnětlivost nebo prostě zaspání. Každý žák na téhle škole to má jinak a každý zapomíná jinak často a různé věci. Záleží na povaze a charakteru.

Já třeba tenhle rok zapoměla úbor do tělesné výchovy už třikrát. Poprvé jsem si špatně nastavila budík, tudíž jsem nestíhala, úbor zapoměla doma a první zapomenutí bylo na světě.

Podruhé se projevila moje lenost a já si úbor nenachystala schválně. Nechtělo se mi hned v pondělí na nultou hodinu cvičit, a tak jsem si úbor prostě nevzala.

Naposledy jsem byla přesvědčená, že jsem si úbor nechávala ve skříňce, a tak bylo pro mě dost překvapivé, že se ve skříňce v pondělí nenacházel.

Z toho vyplývá, že jsem všem mým zapomenutím mohla zabránit. Poprvé jsem si měla správně nastavit budík, podruhé jsem nemusela být líná a přesvědčit svou lenost k tomu, abych si ten úbor prostě vzala. A naposledy jsem si mohla vzít náhradní oblečení, když jsem si nebyla jistá, jestli ve škole mám úbor.

Myslím, že nás učitelé psaním téhle „trestné“ slohové práce nutí k zamyšlení sami nad sebou a vlastně jim ten trest i vychází. Jelikož neznám nikoho, kdo by raději vymýšlel slova pro tuto práci, než trávil čas něčím jiným – zábavnějším.

Dne 3. 6. 2022 se na naší škole uspořádalo krajské kolo v první pomoci. Tohoto kola se zúčastnilo přes 15 škol, přijela i dokonce škola z Břeclavi a Zlína. Z naší školy se přihlásily 4 týmy, dva v každé kategorii, SZŠ a VOŠ. Soutěžili jsme v pěti modelových situacích. První modelová situace, kterou si naše družstvo prošlo, byla v sklepě na naší škole. Při vstupu jste si nemohli nevšimnout oběšence, který se houpal přímo před vámi, dohromady tam bylo asi pět lidí – amputace, popáleniny, hypoglykémie a jedna hysterka, s trochou pohotovosti a rychlými reakci jsme tuto situaci zvládli velice dobře a dostalo se nám i pozitivního komentáře od porotců. Na druhém stanovišti, na Obilném trhu, nás čekala otevřená zlomenina a pneumothorax, kousek opodál jsme už mohli zahlédnout stanoviště, které nás čekalo jako další. Bylo to hasičské stanoviště, kde nám byla sebrána naše záchranářská brašna a byli jsme nuceni pracovat s tím, co jsme našli. Doběhli jsme a před námi autonehoda, dvě auta naražená do sebe, bylo tam bezvědomí, velké tepenné krvácení na předloktí, a různé odřeniny.

Čtvrté stanoviště bylo na Špilberku, to mělo prozkoušet naše resuscitační schopnosti, byl tam totiž pán s infarktem. Posledním stanovištěm byla restaurace/bar *Music Lab*, kde byl nesmírně velký počet lidí, jak zraněných, tak i přihlížejících, které jsme samozřejmě mohli zapojit. M

jsme štěstí a jako modely jsme měli naše spolužačky, které nechodily kolem horké kaše a zahráli to suprově. Strhla se tam rvačka, u které se jedna pořezala, vzadu se nám holky popálili, dále šokové stavy...

Po oběhnutí všech stanovišť nás čekalo občerstvení a následné vyhlášení. Všechny naše družstva obsadili první příčky a získali moc pěkné ceny a my jsme zvítězili v kategorii VOŠ. Důležité je zmínit, že během celého dne jsme se mohli občerstvit a po celou dobu s námi běhali hostesky z 2. S. Modelky a modelové předvedli neskutečné herecké výkony a maskéři a maskérky odvedli neuvěřitelnou práci se zraněními. Byla to úžasná akce, během níž byla skvělá atmosféra jak v jednotlivých týmech, tak i na každém stanovišti mezi učiteli i žáky.

Více fotek naleznete zde –

<https://www.szs-jaselska.cz/1-rocnik-krajskeho-kola-souteze-prvni-pomoci-3-6-2022/>

Už jako malá jsem vystřídala řadu sportů. Od aerobiku přes tancování, míčové hry, fotbal až po jezdectví.

Tanec

Tancování jsem se věnovala dva roky. Jednalo se o břišní tance a roztleskávačky. Tancování mě bavilo jen chvíli, protože jsem nebyla moc ohebná a vedle holek, kterým to šlo, jsem se necítila komfortně.

Jezdectví

Péče o zvířata mě bavila už od dětství, a když mě máma brala na projížďky na koni, zamilovala jsem se. Ve 12 letech jsem si našla stáj, která mi nabízela řadu možností na jezdectví – od rekreačního ježdění, parkouru až po vozatajství. Ze začátku sem jezdila na vyjížďky a spíše se s koňmi sblížovala. Díky trenérovi jsem měla možnost se podívat na závody v parkouru a vozatajství a v tu dobu, jsem si uvědomila, že bych chtěla jezdit parkour.

Když sem začala trénovat, nevěděla jsem, jakou dřinu to obnáší. Jelikož jezdectví neobnáší jen ježdění, ale i péči o koně a o jeho stáj. Jak se říká: „Bez práce, nejsou koláče“.

Začala sem trénovat na kavaletách, a poté tak zvané „řížky“ (překážka postavena do kříže X), a poté už 40–60 cm vysoké překážky.

Po roce trénování sem se účastnila hobby závodů v Jezeřanech, kde sem v mé kategorii skončila na 1. místě. Pak už se konaly další a další závody a umístila jsem se na různých místech.

Po sezóně jsem se rozhodla přihlásit do jezdeckého klubu, kde bych se mohla posunout dál, ale kůň, kterého sem jezdila, si rozřízl spěnku, tak sem další sezónu nemohla závodit.

Rozhodla jsem se, že se budu věnovat vozatajství.

Vozatajství je spřežení, v mém případě dvou koní za vůz (tzv. „maratoňák“), a projíždí se různými překážkami. Jelikož mi nebylo 18 a neměla jsem licenci, mohla jsem jezdit jako přísedící vzadu ve voze. Na závodech jsme většinou obsazovali 1. místa, protože jsme jezdili s menšími koňmi, tím pádem jsme se lip vlezli do překážek.

I když jsem sice nemohla závodit jako „řidič vozu“ na závodech, tak jsem jezdila aspoň po lese. Po sezóně jsem si dala od jezdeckví pauzu, protože jsem se musela učit do školy.

Po roce pauzy jsem se šla podívat na závody holek, co ke koním pořád chodily. Kamarádka měla zaplacené dvě kategorie parkouru (křížky a 70 cm), ale kůň, na kterém jsem jezdila já, jí moc neposlouchal a po katastrofě na křížkách, druhý závod už jet nechtěla. Takže mi bylo poručeno, že pojedu já. Oblékli mě do rajtek a vesty, na cvičáku jsem si přeskákala pár překážek, prošla si parkour a jela jsem. I když jsem se neumístila, tak jsem parkour projela čistě (bez shození překážky).

To byl můj poslední závod. Začala jsem už jen s rekreačním ježděním. Začala jsem chodit s kamarádkou do jiné stáje se o koně jen starat. Měli tam tažné koně a jeden mě malém kousl, tak začal můj strach z koní, který další půl rok přetrvával. Po půl roce vyhýbání, mě kamarádka Barča donutila koním zase důvěřovat.

Jsem ráda, že mě donutila, protože jsem si k nim opět našla cestu a jsem šťastná, že můžu dále s koňmi pracovat.

Můj nejzajímavější sportovní zážitek

Autor: Petra Hodecová (absolventka školy)

Škola byla za námi a před sebou jsme měli celé dva měsíce prázdnin. Většina mých spolužáků odjela k moři nebo k rodině, prostě jen tak odpočívat, ale my se rozhodli, že si letos vyjedeme někam na kola. Náš plán byl takový, že každý den ujedeme několik kilometrů, prohlédneme si památky, které budou po cestě, až dorazíme do dalšího kempu, kde si postavíme stan a půjdeme v klidu na večeři a potom na procházku.

Ve Zlíně jsme zaparkovali auto a vydali se na naši „dovolenou“.

První překvapení nastalo hned po příjezdu na místo, kde jsme měli přespat. Kemp byl zrušený a my se museli vracet a hledat jiné místo. O několik kilometrů později, po rozbití stanů, jsme již byli natolik unavení, že jsme si jen uvařili čaj, dali si něco malého k snědku a šli spát.

Další den jsme byli rozlámaní z první noci strávené na zemi ve spacím pytli. Ale na to jsme nedbali a vyrazili na další cestu. Ta proběhla téměř bez problémů. Počasí nám přálo. Nebylo ani moc velké teplo a ani nepršelo. Dorazili jsme na místo, kde už nás čekal známý. Společně jsme zaparkovali kola a šli na koupaliště. Poté jsme zašli na večeři, kde jsme si objednali jídlo, ale čekali jsme na něj víc jak dvě hodiny. Už jsme byli všichni rozmrzeli, a tak nebylo divu, že jsme se všichni nemohli dočkat, až si lehne do peřin. Každý jsme usnuli, jako když nás do vody hodí.

Na další část naší výpravy jsme vyrazili brzy ráno. Chtěli jsme si zajít na prohlídku jednoho zámku, když jsme tam ale přijeli, úplně jsem se zhrozila: „To není možné, jak to, že je zavřeno?“ A pak nám to došlo. „Je pondělí přece!“ Řekla máma. Tak jsme se zase obrátili a jeli pryč. Přemýšleli jsme nad další cestou a shodli se, že bychom se chtěli podívat do Lednicko-valtického areálu. Zeptali jsme se jednoho pána na cestu a ten nám řekl: „Jo, to musíte tudy a pak pořád po cyklostezce. Je to kousek a je to ve stínu.“ Vydali jsme se určeným směrem a narazili na cestičku zarostlou přes metr vysokými kopřivami. Sesedli jsme z kola, zatnuli zuby a šli se prodírat pralesem. Po chvíli jsme narazili na lesní cestu, která navazovala na cyklostezku. Jaké ale bylo překvapení, když se před námi objevila sice rovinka, jenže kolem nebyl žádný stín. Ten den bylo vedro k zalknutí, až se na cestě dělaly bublinky s rozteklým asfaltem. Nikde nebylo vidět ani živáčka. Nasadili jsme si na hlavu šátky proti slunci a vyrazili. Ten „kousek“, jak nám řekl pán, byl delší než 68 kilometrů! Za celou dobu jsme nikoho nepotkali. Vlevo asi 50 metrů od nás se nacházel les a po pravé ruce jsme měli téměř vyschlou řeku. Proto není divu, že jsme si s vděkem sedli do chladné chatky, kterou nám mezitím objednal bratr v kempu. Mysleli jsme si, že všechno už bude dobré, ale to jsme se pletli. Místo

krásné klidné noci, kdy by měli být slyšet jenom cvrčci, jsme asi až do pěti do rána poslouchali hudbu z vedlejší chatky.

Další dny už proběhly bez větších problémů, až na velmi vysoké kopce místo původních slíbených rovinek a na to, že bratrovi praskla duše. A tak jsme došli na nádraží a odjeli do Brna. Tam jsme si pořádně odpočinuli, počkali na rodiče, až přivezou auto a odjeli domů.

Na tuto dovolenou vzpomínám obzvláště ráda. I přes všechny problémy a kopřivy byla zatím asi ta nejlepší. Od té doby se těším na každé léto, kdy vyjedeme na kola zažít další nečekaná dobrodružství.

Sport, který mě zaujal

Autor: Vladislav Dokoupil (absolvent školy)

Co se týče mě a sportu, už od brzkého věku jsem se věnoval více sportům, jak už profesionálně, tak rekreačně. Ve svých sedmi letech jsem začal hrát fotbal za klub FC Svratka Brno. Tento sport mě bohužel nezaujal a po dvou letech jsem toho nechal.

Poté jsem začal navštěvovat hokejový stadion, kde sem pravidelně chodil na zápasy klubu HC Kometa Brno se dívat, jak profesionální hokejisté hrají proti mnoha dalším týmům. Tento sport mě zaujal natolik, že sem se přihlásil do přípravky hokejového klubu a začal sem tento sport hrát.

Co se týče mě a mého postu ve hrách, hrával jsem vždy brankáře, a to jak ve fotbale, tak následně i v hokeji, kde jsem s týmem druhý rok vyhrál mistrovství Moravy a následně i mistrovství ČR.

V hokeji jsem vynikal, na svůj věk jsem byl jako brankář velice dobrý, a tudíž mě přesunuli o dvě úrovně nahoru, takže jsem byl v teamu 14letých hráčů jako 11letý brankář.

S teamem jsme získali mnoho úspěchů a tento sport mě velice bavil, rád jsem chodil na tréninky a byl jsem do toho doslova zapálený.

Uběhly další dva roky mého hraní a náhle se mi obrátil život. Začal jsem chodit na střední školu a díky tomu jsem nebyl schopný chodit pravidelně na tréninky a věnovat se tomu tak, jak bych měl, musel jsem s hokejem skončit.

Co se týče dnešní doby, už třetím rokem se věnuji bojovým sportům jako je například Thai box, MMA, box apod. Tyto sport mě velice baví, a i když jsou někdy těžší chvíle, kdy na tréninky nějaký čas nechodím, jako například teď, z důvodu přijímaček na vysokou školu a mnoha dalších. Jakmile toto období přejde, chci se dále naplno věnovat MMA a snažit se získat i nějaké úspěchy.

Autor: Ondřej Zábřeh

Seznámení s organizací Tichý svět hodnotí naše třída velice kladně. Celým workshopem nás provázely dvě lektorky, které byly velice příjemné a s radostí nám zodpověděly všechny dotazy. V průběhu celých dvou hodin jsme se dozvěděli nejen všechno o tom, jaká postižení sluchu mohou nastat, a že se nejedná pouze o kategorie slyšící a neslyšící, ale také i to, jak s těmito lidmi navázat správně kontakt anebo komunikovat. Ono totiž právě zmíněných způsobů komunikace je hned několik – prstová abeceda, znakový jazyk, možnost využití chytrého telefonu a mnoho dalšího.

Součástí workshopu bylo i několik aktivit. Jako například rychlokurz znakové abecedy, zjištění náročnosti při odezírání či hra na tichou poštu bez pomoci slov. Celý program byl pro nás velkým přínosem a načerpáním spousty nových informací. Velice si také vážíme snahy propojit co nejvíce témat s praxí, ať už v životě anebo třeba v nemocničním prostředí.

Jaký je rozdíl mezi skleněnými a rýžovými nudlemi?

Rýžové nudle

Vařené rýžové nudle, které nejčastěji slouží jako základ asijských pokrmů, jsou i oblíbenou přílohou. Základní složkou pro výrobu rýžových nudlí je rýžová mouka, do které se přidává voda a někdy i sůl.

Rýžové nudle jsou vhodné jak pro běžné stravování, tak pro bezlepkovou, šetrčící, diabetickou i redukční dietu. Zmiňované konzervanty mohou poškozovat zdraví, zejména při častější konzumaci. Rýžové nudle jsou vhodnější vařené než smažené, mají totiž nižší kalorickou hodnotu a mají malý obsah tuku.

Vařené rýžové nudle se výborně hodí k přípravě rychlého jídla, a to jak vegetariánského, tak i s masem.

Návod k přípravě

- Dejte vařit vodu (1l vody na 100 g), trochu osolte a přidejte 1 polévkovou lžici octa.
- Nudle vložte do vroucí vody a za občasného míchání vařte 4–6 minut.
- Jakmile jsou těstoviny uvařené, scedte vodu. Pak je dobře vypláchněte studenou vodou, aby se nudle k sobě nelepily. A nakonec opláchněte znovu teplou vodou a nechte scedit
- Přidejte trochu rostlinného oleje, promíchejte a můžete servírovat.

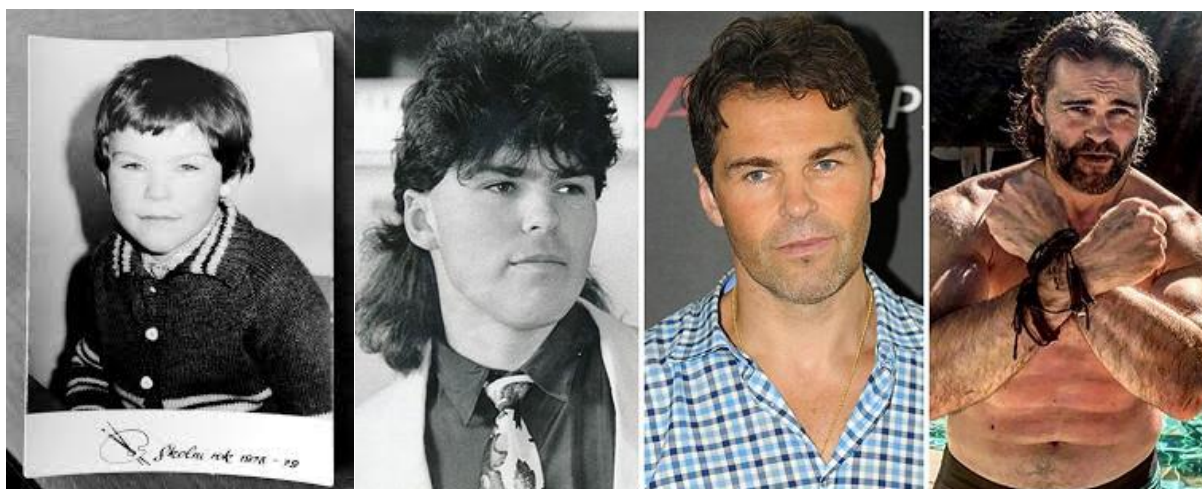
Skleněné nudle

Jedny z nejoblíbenějších druhů nudlí vietnamské kuchyni jsou tzv. "skleněné nudle." Jsou udělané z Galangalového kořene, díky čemuž má žvýkací texturu, která vydrží delší dobu vaření. Dostaly své jméno kvůli průsvitnému vzhledu, které získají po zalití horkou vodou.

Jejich příprava je velmi jednoduchá. Po zalití vroucí vody je stačí nechat tři minuty vařit. Nemají výraznější chuť, a proto jsou vhodné do rozličných pokrmů.

Nejčastěji bývají používány v polévkách, jarních závitkách a v Bánh Bao. Jsou populární i v dalších koutech Asie, zejména v Indonésii, Filipínách, Japonsku, Koreji, Thajsku atd.

Jaromír Jágr se narodil 15. února roku 1972 v Kladně a vyrůstal na statku v nedaleké vesnici zvané Hnidousy. První hokejové krůčky udělal v klubu PZ Kladno. Díky svému talentu a pílí začal brzy své vrstevníky převyšovat. Do zápasů začal nastupovat i se staršími spoluhráči, a přesto většinou patřil na ploše k nejlepším. V dorosteneckém věku už putoval do věhlasného oddílu Poldi. Premiéra v nejvyšší soutěži na sebe nenechala dlouho čekat.

Mladé pušky v akci, Jágr míří do NHL. V šestnácti letech nastoupil mezi dospělými (v utkání s domácím Litvínovem), kde se dokonce radoval ze svého prvního gólového zápisu. Počítal s ním každý trenér mládežnické reprezentace. Vrchol začátku své kariéry pak prožil v pouhých osmnácti letech na mistrovství světa v roce 1990 ve Švýcarsku. Lajna mladíků – Jágr, Reichel a Holík vytvořili jednu z nejužernějších formací našeho výběru a pomohli k zisku bronzových medailí. V lize (mezi dospělými) stačil odehrát pouhé dvě sezóny (s bilancí 90 zápasů – 77 bodů) a talentovaného útočníka si v draftu v roce 1990 vyhlédli skauti pittsburských „Tučňáků“ a rozhodně nelitovali.

Po boku legendárního Maria Lemieux talentovaný Jaromír herně rostl a byl příslibem do dalších sezon. Právě proto mu vedení Penguins věnovalo zvýšenou pozornost a angažovalo krajana Jiřího Hrdinu z Calgary Flames, který mu měl pomáhat s adaptací na zámořské prostředí. Mladík s osmašedesátkou na dresu, kterou nosil jako památku na dědečka, jenž zemřel během sovětské okupace Československa, se jako jeden z mála svých vrstevníků v NHL dokázal uchytit a na konci sezóny byl zařazen mezi nejlepší nováčky soutěže. Tučňáci navíc vyhráli nejprestižnější klubovou trofej Stanley Cup, když ve finále deklasovali Minnesotu North Stars 8:0 a celkově 4:2 na zápasy.

Jágr si po boku Lemieux podmaňuje NHL. V následujícím roce se povedlo Pittsburghu trofej obhájit a samotný Jágr na tom měl velký podíl, především v play-off, do kterého si přinesl famózní formu. Jeho průnik obranou ve finálové sérii proti Chicagu Blackhawks byl označen jako „branka roku“. V sezóně 1992/93 klub poprvé v historii sice vyhrává základní část soutěže, ale v play-off vypadává už ve čtvrtfinále s New York Islanders.

Stávkou zkrácenou sezónu 1994/95 vynechává ze zdravotních důvodů největší hvězda Tučňáků Lemieux a největší zodpovědnost padá na české křídlo a Rona Francise. Jágr se stává nejproduktivnějším hráčem soutěže a odnáší si Art Ross Trophy. Je to vůbec poprvé, kdy tuto cennou trofej převzal do rukou Evropan.

Ročník 1995/96 je bodově Jágrovým nejúspěšnějším. Získá 149 bodů (62 branek + 87 asistencí), je v konečném součtu řadí na druhé místo bodování, hned za týmového kolegu Lemieux, navíc tím vytvořil rekord soutěže mezi pravými křídly. Tým však vypadává ve 3. kole play-off s pozdějším finalistou Floridou. V témže roce se koná Světový pohár, avšak výstup reprezentace i s Jágrem v sestavě končí fiaskem. Následující rok Jágra sužují bolesti třísel, proto je nucen vynechat devatenáct střetnutí. Přesto mu pětadevadesát bodů stačí na šesté místo v produktivitě po základní části. Bodování vyhrává opět Lemieux. Penguins ve vyřazovacích kolech končí překvapivě už v prvním kole a „Super Mario“ končí kariéru.

Jaromír se tak stává největší hvězdou Pittsburghu, potažmo celé NHL. V sezóně 1997/98 získává Art Ross Trophy a s národním týmem vyhrává ZOH v Naganu. I v dalším roce je nejproduktivnějším hokejistou soutěže a dostává i Hartovu trofej pro nejužitečnějšího hráče. V sezóně 1999/2000 se však vracejí problémy s třísly a Jágr je nucen vynechat dvacet zápasů, i přesto počtvrté získává cenu Arta Rosse. Smolně pak ovšem přišel o svou druhou Hart Trophy, o jediný hlas jej totiž předstihl nejlepší obránce sezóny Chris Pronger ze St. Louis. V dalším roce Jágr opět dokazuje, kdo je králem světového hokeje. Po boku navrátilce Lemieux ožívá a vyhrává počtvrté v řadě a popáté v kariéře kanadské bodování.

Konec v Pittsburghu, trápení ve Washingtonu. Pittsburgh má velké ambice, ale začátek vyřazovací části je pro tým z Pennsylvánie konečnou. V létě 2001 finanční krizí sužovaný klub nucen špatnou situaci radikálně řešit. Jako východisko se jeví právě odchod nejlépe placeného hráče soutěže Jágra, který i sám cítí, že by už po deseti letech strávených v ocelářském městě potřeboval změnu. Novým domovem české hvězdy se stává Washington.

První sezónu se ovšem v týmu trápí, teprve v druhé polovině ročníku 2002/03 se chytá a opět bojuje o přední příčky v produktivitě. Ale stanovená taktika Jágrovi nesedí, dostává se často do rozepří s trenérem, a to se mnohdy odráželo i na jeho výkonech, se kterými nebylo příliš spokojeno ani vedení. V polovině sezóny 2003/04 přichází vysvobození v podobě nabídky na přestup do New Yorku Rangers, kterou vedení Washingtonu přijímá a Jágr se navléká do

modrobílého dresu „Jezdců“. Zbýlý půlrok se postupně sžívá s novým mužstvem a odlišnou taktikou. Sezóna 2004/2005 je v NHL ve znamení stávků, Jágr se vrací na Kladno a zbytek sezóny dohrává v ruském Omsku. S reprezentačním mužstvem vyhrává Mistrovství světa ve Vídni a zařazuje se k vyvoleným, kteří vyhráli tzv. hattrick (Stanley Cup, OH a MS). Následně pak pomohl reprezentaci na ZOH v Turíně k zisku bronzových medailí a v NHL jeho hvězda opět naplno září. V roce 2006 se stal nejlépe střelícím Evropanem v historii soutěže, když překonal v tabulce statistik Fina Kurriho.

Citáty

„Hokejem se dá zbohatnout až poté, co se naučíte perfektně bruslit a střílet góly. Ne naopak.“

„Když vím, že můžu pomoci, tak by ode mě bylo srabský se někde schovávat. To máte jako ve válce, když je mobilizace. Prostě jdete, protože nebojete jen za sebe, ale za stát.“

„Podívejte, rychlost hry určuje ten, kdo drží puk. Když ho budu mít já, ať si soupeři po ledě klidně lítají nahoru dolů, mně je to jedno.“

„Pokud by byl hokej jenom o rychlosti, tak bych už deset let nehrál. Když mě lidi a spoluhráči pořád popichují, jak jsem pomalý, musím se tomu smát. A říkám si: O kolik vy asi musíte být horší hokejisté než já, protože já, i když nebruslím, jsem pořád o tolik lepší než vy.“

„Uvědomujete si, že nebýt tříletého působení v Rusku, mohl jste dnes být ve statistikách NHL mnohem výš? Nelitujete? Kdyby se táta s mámou neseznámili, tak bych vůbec ani nebyl na světě...“

„Žádný zápas nesmíte vzdát. A to, ani když zrovna prohráváte.“

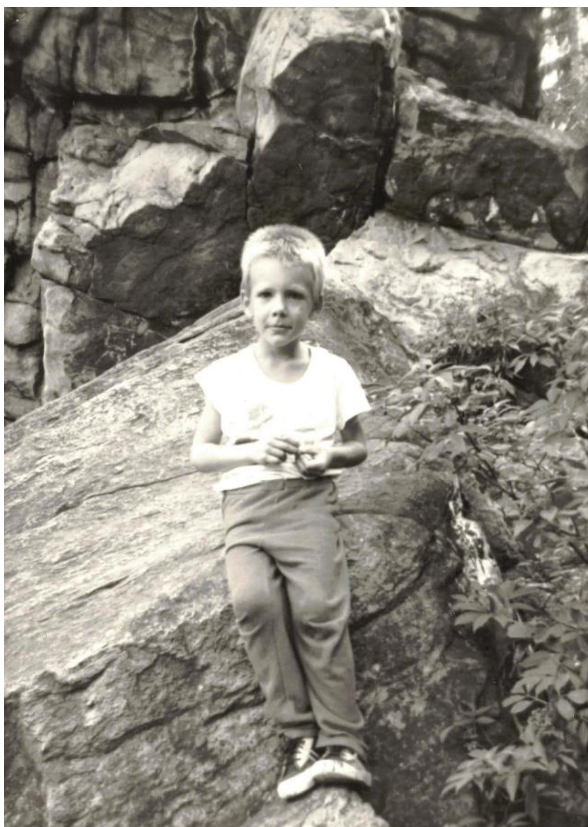
Přiřadte správné české definice k těmto ostravským výrazům:

a) amoleta	1. facka
b) babrak	2. pracovní bota
c) bagan	3. vlát ve větru, houpat se
d) balamutit	4. harampádí, zbytečné věci
e) bambelat se	5. omeleta
f) bantovat	6. udeřit někoho
g) baňa	7. velký fazol
h) bebechy	8. nešikovný člověk
i) becok	9. brzy vstávat a budit tím ostatní
j) bechnut	10. klamat, záměrně uvádět v omyl

1g, 2c, 3e, 4h, 5a, 6j, 7i, 8b, 9f, 10d.

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce. V minulém čísle jsme vám představili Mgr. Luboše Hrabala. 😊

Autor: Redakce

Kde jste se narodila a kde momentálně žijete?

Narodila jsem se v Ostravě a čtvrtým rokem žiji v Brně.

Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působila předtím?

Stejně dlouho jako zde žiji – tedy čtvrtým rokem. Předtím jsem učila rok na jazykové škole, dva roky na základní škole a rok na střední škole teleinformatiky v Ostravě.

Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou?

Mám vystudovanou filozofickou fakultu Ostravské univerzity, obor Učitelství anglického jazyka – Učitelství českého jazyka.

Jaké učíte předměty a jaké jsou vaše další funkce na škole?

Angličtinu a češtinu, také se spolupodílím na školní kronice.

Vzpomenete i jaký jste byla student? Měla jste někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování? Jestli ano, tak za co?

Já byla „vzorňák“, pouze jsem na základní škole dostala důtku třídního učitele za svévolné opuštění školy.

Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažila jste už nějakého rozzlobeného rodiče?

Musím zaklepat, ale zatím jsem se vždy nějak se všemi domluvila.

Kdo nebo co v životě byl váš nejlepší učitel?

Jednoznačně moje angličtinářka na gymnáziu – byla rázná, ale zároveň měla smysl pro humor.

Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štve na této profesi?

Baví mě, když vím, že dělám práci, která má smysl. Naopak nejsem fanouškem přehnaného papírování.

Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?

Každá akce, kterou pořádá naše škola, je zajímavá a přínosná.

Máte nějakého oblíbeného žáka? Jaká je Vaše oblíbená třída?

Mám ráda všechny třídy, ve kterých učím, ale přece jen vypíchnu zde svou třídu – 2D, kterou tímto zdravím.

S jakým zaměstnancem školy, či pedagogickým kolegou nejvíce kamarádíte? S kým se Vám nejlépe spolupracuje?

Je zde spousta fajn kolegyň a kolegů, ale nejvíce asi komunikuji s Hankou Ondráškovou a Petou Valovičovou.

Chtěla jste být učitelkou už od dětství? Pokud ne, proč jste se stala učitelem?

Já měla to štěstí, že již od první třídy jsem věděla, že chci být učitelka.

Máte nějaký životní vzor?

Já jsem spíše samorost. 😊

Jaké máte ráda seriály a filmy?

Přiznám se, že mě dostal seriál Lucifer – z profesního hlediska má Tom Ellis (Lucifer) naprosto perfektní britský přízvuk a krom toho mě baví jeho typický suchý humor. 😊

Jakou posloucháte hudbu a máte oblíbeného interpreta?

Jakožto ostravská patriotka si ráda poslechnu Mirai, Jarka Nohavicu nebo v poslední době mě oslovila ostravská Janáčkova filharmonie.

Jaké čtete knihy?

Momentálně mám rozečtenou Hacknutou češtinu – je to výběr z online slovníku, který se specializuje na neologismy a může do něj přispívat kdokoliv.

Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?

Deset let jsem hrála závodně házenou, takže nějaké ty sportovní návyky už ve mně zůstaly zakořeněné a neumím si moc představit, že bych nic nedělala. V současné době mě baví kolo, chůze a „železo“. 😊

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?

Jsem ve znamení býka a o těch se říká, že jsou velcí gurmáni, což u mě sto procentně sedí, nicméně jsem i dost vybíravá. Nicméně favorité jsou u mě boloňské špagety, sekaná se zelím a knedlíkem, gnocchi se špenátem a kuřecím masem a masové koule s rajskou omáčkou a těstovinami.

Máte domácího mazlíčka?

Ano, 1,5 roku starého hladkosrstého foxteriéra Evžena.

Co dělá taková učitelka, když má dva měsíce prázdnin?

Užívá si zaslouženou dovolenou. 😊

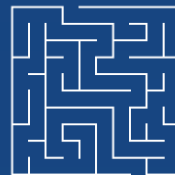
Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)

Tady se dle mého hodí přísloví „člověk míní, pán Bůh mění“, takže se nechám překvapit.

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺

Autor: Mgr. Tomáš Novotný

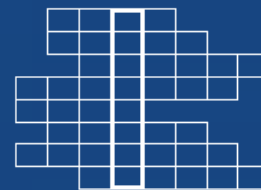
Řešení rébusu z minulého čísla:

Endiaron – Průjem, Warfarin – Ředění krve, Vlastovičník – Bradavice, Kozlík – Nespavost,
Xyzal – Alergie, Ostropestřec – Játra, Ibalgin Bolest

Zadání rébusu:

2 v 1 – Které dva zpěváky, jsme spojili do jediného člověka?

1	2	3	4	5		6	7	8		9	10
12						13			11		
15				16	14				18		
20			17		21			19			
		25		22			23				
24	26					27					
28						29					
33					30			35		31	32
	37			34			36		40		
38			39					41		43	
45		42					46		44		
47							48				

Vodorovně

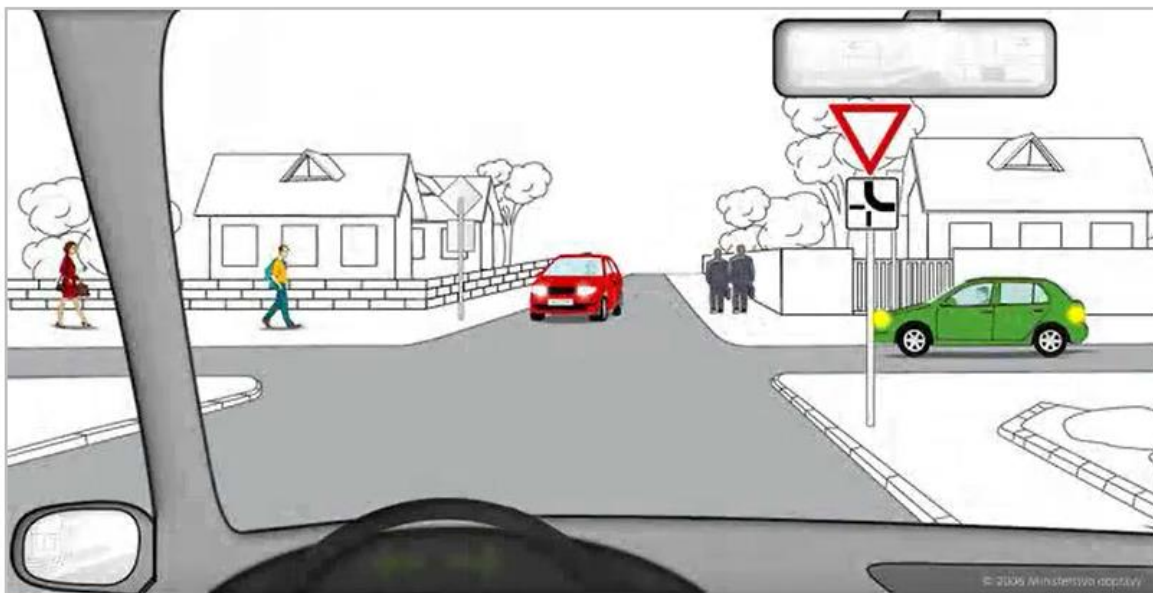
- 1) FANTASTICKÝ
- 6) HOD
- 9) ŘÍMSKY 501
- 12) NAŠE HLAVNÍ MĚSTO
- 13) HLADOVĚT
- 15) TEXTILNÍ ROSTLINA
- 16) STÁTNÍ ÚŘAD PRO JADERNOU BEZPEČNOST (ZKR.)
- 18) OZNAČENÍ CITLIVOSTI FILMU
- 19) VÝZVA
- 20) POTÉ
- 21) VOLTMETR (ZN.)
- 23) BÝT BEZ PENĚZ (HOVOROVĚ)
- 24) **TAJENKA**
- 25) AMERICKÝ ZPĚVÁK (PAUL)
- 28) POVEL PRO PSA
- 29) JIHOEVROPAN
- 30) ČESKÉ DRÁHY (ZKR.)
- 33) STAROZÁKONNÍ POKRM
- 34) ZVUK VYTVÁŘENÝ KMITÁNÍM HLASIVEK
- 35) SUŠENÁ TRÁVA
- 37) OSOBNÍ ZÁJMENO
- 38) INICIÁLY TENISTY LENDLA
- 39) ZESLABOVAT ZVUK
- 40) ŠPANĚLSKÝ ŠLECHTICKÝ TITUL
- 43) TADY
- 45) VYKLEŠTĚNÝ KOHOUT
- 46) PARTNER SAMICE
- 47) DOPRAVNÍ ZNAČKY VYZÝVAJÍCÍ K ZASTAVENÍ
- 48) ZNEČIŠŤUJÍCÍ PŘÍMĚSI VE VZDUCHU

Svisle

- 1) ÚPLNĚK (SLOVENSKY)
- 2) MOČOVINA
- 3) DLOUHÉ PÁNSKÉ KALHOTY
- 4) POVZDECH
- 5) POHODNÝ
- 6) VLASTNÍ JMÉNO (ZKR.)
- 7) OTROK (ZASTARALE)
- 8) INICIÁLY HEREČKY ČOČKOVÉ
- 9) SKUPINA ODPŮRCŮ
- 10) OBYVATELKA ITÁLIE
- 11) POSLEDNĚ
- 14) UVÁZÁNÍ
- 17) ONDŘEJ (DOMÁCKY)
- 19) JINAK ZVANÝ
- 22) KOCOUR (NÁŘEČNĚ)
- 23) MEZIN. KÓD PORTUGALSKA
- 24) CITOSLOVCE ÚDERU ZVONU
- 26) UŠPINIT
- 27) DRUH SÝRA
- 30) MENŠÍ PLAVIDLA
- 31) ZÁPISNÍK
- 32) NICOTNÝ ČLOVĚK (EXPRESIVNĚ)
- 34) RÁMUS
- 36) BAVORSKÁ PRINCEZNA
- 38) NÁZEV PÍSMENE X
- 39) ŠPIČKOVÝ
- 41) NA TOM MÍSTĚ
- 42) PŘEDLOŽKA
- 44) ZÁJMENO

Jste řidičem vozidla z výhledu. Jaké chování očekáváte od řidiče zeleného vozidla?

- A Projede křižovatkou jako první a nedává přednost v jízdě žádnému vozidlu.
- B Dá přednost v jízdě červenému vozidlu a projede křižovatkou jako druhý.
- C Dá přednost v jízdě vašemu vozidlu, které projede křižovatkou jako první.

Správná odpověď

(B) Dá přednost v jízdě červenému vozidlu a projede křižovatkou jako druhý.

Autor: Redakce

Přivítání prvních ročníků

Slavnostní přivítání letošních prvních ročníků, které se konalo 1. 9. 2022, se uskutečnilo na venkovním hřišti školy. Program byl zahájen úvodním slovem ředitelky školy paní PhDr. Zuzany Číkové a zástupkyň Mgr. Simony Valoškové a Mgr. Jany Váňové. Ředitelka školy sdělila žákům informace spojené se začátkem školního roku a s chodem školy. Poté si třídní učitelé odvedli jednotlivé třídy do svých kmenových tříd a seznámili žáky s novou školou.

Více fotek naleznete zde – <https://www.szs-jaselska.cz/privitan-prvnic-rocniku-2022/>

Burza učebnic

Dne 7. 9. 2022 se u nás ve škole uskutečnila každoroční burza učebnic, která proběhla ve školní tělocvičně. Zprvu se zdálo, že bude akce probíhat v klidu, ale začalo přicházet více a více lidí, prodejci nestíhali chystat knihy, které se jim téměř vytrhávaly z rukou. Člověk se nemusel bát, že nic neprodá, ba naopak. Žáci mladších ročníků chodili za těmi staršími, jestli ještě nemají něco dalšího, co potřebují. Největší poptávka byla po učebnicích mikrobiologie, epidemiologie, imunologie a hygieny. Tyto učebnice nejsou na internetu moc k sehnání, ale na burze byly k nalezení, i když jen u pár lidí. Letošní burza byla úspěšná pro obě strany, a navíc jsme mohli poznat nové spolužáky.

Zapsal: Patrik Urik, 2.LB

Školení BOZP a PO

Dne 8. 9. 2022 proběhlo školení žáků druhých ročníků v pravidlech BOZ a PO. Poté došlo ke školení zaměstnanců školy, kteří mají funkci požárních hlídek v daných patrech školy. Školitelem byl pan Jiří Klement.

Projekt DoFE

Ve Dvoraně školy se konala úvodní přednáška k projektu DoFE. Jedná se o mezinárodní cenu vévody z Edinburghu, což je mezinárodní program pod záštitou britské královské rodiny, který motivuje k osobnímu rozvoji všechny mladé lidi ve věku od 14 do 24 let. Cílem programu je podpořit komplexní rozvoj schopností a dovedností mladých lidí skrze dlouhodobé a pravidelné aktivity ve čtyřech provázaných oblastech: rozvoji dovednosti, pohybu, dobrovolnictví a dobrodružné expedici. Účastníci mohou získat při splnění programu mezinárodně uznávaný certifikát – bronzový (minimálně 6 měsíců plnění), stříbrný (min. 12 měsíců plnění) a zlatý (min. 18 měsíců plnění).

Více fotek naleznete zde – <https://www.szs-jaselska.cz/projekt-dofe-2/>

Krajské kolo „MÁŠ NA TO“

pod záštitou policejního prezidenta ČR, hejtmana Jihomoravského kraje,
a ředitele Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje.

Dne 21. 9. 2022 se vybraní žáci naší školy zúčastnili krajského kola soutěže „Máš na to“, které se konalo v areálu Sportovního Klubu policie Kometa Brno na ulici Bauerova. Jednalo se o soutěž smíšených tříčlenných týmů žáků 3. a 4. ročníků vybraných středních škol Jihomoravského kraje.

Naši školu reprezentovali žáci ze 4.L, jmenovitě:

- Hanušová Tereza,
- Hochman Lukáš,
- Rataj Tadeáš.

Všichni účastníci se museli popasovat se třemi různými úkoly, které je kompletně prověřily. Po úvodní registraci do soutěže a přivítání se s organizátory na přibližně 120 účastníků již čekaly zkoušky. Jako první na řadu přišel test ze znalosti dopravních předpisů. Následovaly modelové situace – pátrání po osobách v odletové hale mezinárodního letiště. Třetím úkolem byly testy fyzické zdatnosti, které obsahovaly 4 disciplíny (člunkový běh 4 x 10 m, kličky, celostní motorický test – tělocvična a běh na 1000 m na ovále).

Součástí dne byl i průběžný doprovodný program interaktivních ukázek na stanovištích, kde se nám předvedly jednotlivé složky policie ČR. Zmíním oddělení hlídkové služby, odbor cizinecké policie, odbor služby dopravní policie a personální pracoviště. Zde nám policisté z různých oddělení nastínili jejich každodenní práci a seznámili nás, s jakými pomůckami a technikou pracují. Zodpověděli i na zvědavé dotazy žáků.

Po dokončení všech soutěží a obědě se nám předvedly dvě komentované policejní dynamické ukázky – zadržení unikajícího pachatele a obrana při napadení psordova. Dále pak nasazení jezdců na služebních koních.

Prvních 5 týmů postoupilo do dalšího kola a všichni zúčastnění na závěr dostali od organizátorů diplom a nějaké menší odměny. Ti, co splnili testy fyzické zdatnosti, si pak vysloužili certifikát o jejich úspěšném provedení s platností jednoho roku. Certifikát tak mohou zájemci o službu u policie ČR tímto využít.

I přes ranní chladné počasí jsme nakonec byli odměněni i slunečními paprsky.

Nakonec jsme v celé soutěži obsadili pěkné 15. místo z 35 soutěžních týmů.

Závěrem bych rád dodal, že **Tereza, Lukáš i Tadeáš** ze sebe vydali maximum a statečně se prali se zdoláváním všech úkolů. Tímto bych chtěl ocenit jejich celodenní snažení a přístup, však byli také v průběhu soutěže pochváleni jedním z organizátorů za jejich slušné vystupování.

Zapsal: Mgr. Jan Pejpek

DIPLOM

KRAJSKÉHO ŘEDITELSTVÍ POLICIE
JIHOMORAVSKÉHO KRAJE

za účast v soutěži středních škol

MÁŠ NA TO! 2022

STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA BRNO, JASELSKÁ

V Brně dne 21. září 2022

brig. gen. Ing. Leoš Tržil, MBA
ředitel KŘP Jmk

POTŘEBUJEME NOVOU GENERACI www.policie.cz/nabor

Více fotek naleznete zde – <https://www.szs-jaselska.cz/krajske-kolo-mas-na-to/>

Cvičná evakuace školy

Dne 23. 9. 2022 proběhla cvičná evakuace školy. Akce měla bezproblémový průběh. Evakuace školy trvala 3 minuty a 33 sekund. Celkem se zúčastnilo 520 osob.

Adaptační pobyt

Na začátku školního roku opět vyjeli žáci prvních ročníků na třídenní adaptační pobyt, který již v minulém školním roce připravil tým pedagogů školy se studenty vysokých škol, tzv. peery. Cílem třídenního pobytu bylo, aby se co nejvíce projevila individualita každého žáka, aby byli žáci nuceni mezi sebou spolupracovat, čímž docházelo k posílení kolektivů jednotlivých tříd. Třídní učitelé, kteří byli se žáky po celou dobu pobytu, lépe poznali své žáky a zapojením se do vybraných her stali doslova jeho součástí. V rámci jednotlivých dnů si žáci zahráli např. hry s psychologickým podtextem, jako např. co je normální a co ne nebo hry na řešení problémových situací, např. přesunu z nebezpečného území do své vesnice přes řeku plnou krokodýlů.

Adaptační pobyt se uskutečnil hned na začátku školního roku v termínu od 12. do 16. 9. 2022. Jednotlivé třídy byly rozděleny do dvou turnusů. Odehrával se v překrásném, přírodou obklopeném RS Meziříčko a zahrnoval zajištění dopravy s plnou penzí.

I. turnusu se ve dnech od 12. do 14. 9. 2022 zúčastnily 3 třídy. Třída ILA, obor zdravotnické lyceum a třídy I. A a I. B, obory praktická sestra.

II. turnusu v termínu od 14. do 16. 9. 2022 se zúčastnily 4 třídy. Jednalo se o 3 třídy žáků oboru praktická sestra a 1 třída žáků oboru sociální činnost.

První den, ihned po příjezdu organizátoři akce zahájili program zaměřený právě na seznámení se jednotlivých tříd mezi sebou. Druhý den žáci hráli tzv. problémové aktivity, které pomohly odhalit skryté problémy, které by mohly at přímo nebo nepřímo ovlivnit klima ve třídě. K uvolnění a rozptýlení žáků připravili studenti divadlo a diskotéku. Poslední den je čekaly opět dopolední hry, tentokrát zaměřené na důvěru. Oběd, poslední hra a odjez domů.

Program byl plně nabitý. Během jednotlivých dnů měli žáci pouze půlhodinovou relaxační pauzu po obědě.

Po každém uskutečněném dni adaptačního pobytu následovala reflexe aktivit mezi realizátory, do ní, byli zapojeni i třídní učitelé.

Celkově byli žáci s programem spokojeni. Pobyt měl pozitivní vliv na klima jednotlivých tříd a vztahy mezi jednotlivými žáky. Jediné, co se příliš nezdařilo, bylo nestálé podzimní počasí, které ani při nejlepší vůli organizátorů nelze ovlivnit.

Zpracovala Mgr., Bc. Jana Soudková

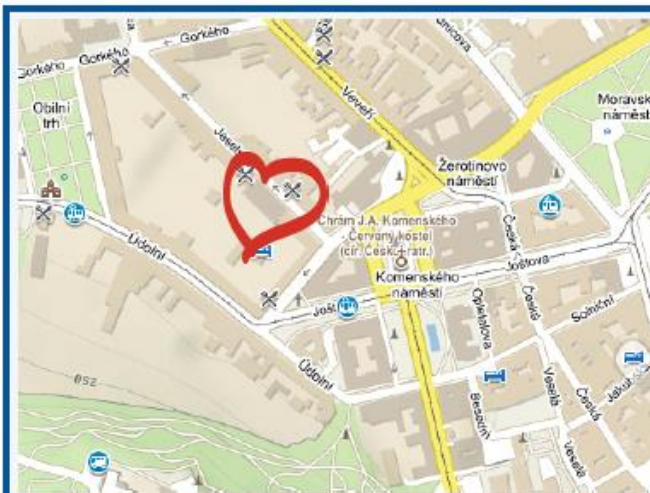

Více fotek naleznete zde – <https://peer2peer-p2p.rajice.idnes.cz/>

Kde nás najdete?

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zkhusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Miřtyna

Asistent šéfredaktora – Alexandra Szemánová

Příspěvatelé jednotlivých rubrik

Literární soutěž – Tereza Macků

Intercamp – Markéta Láníková

Zajímavý koníček – Petra Švehlová

Krajské kolo v první pomoci – Tadeáš Rataj, Lukáš Hochmann a Ondřej Zábrš

Já a sport – Aneta Václavíková

Můj nejzajímavější sportovní zážitek – Petra Hodecová

Recept – Maria de Phoung

Sport, který mě zaujal – Vladislav Dokoupil

Medailonky sportovců – Mgr. Jan Pejpek

Ostravské okénko – Mgr. Barbora Baláková

Rébus – Mgr. Tomáš Novotný

Umístění časopisu na stránkách školy

http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/kuryr.php

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

3. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýř

Finalista soutěže

O neinspirativnější středoškolský časopis roku 2017

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**